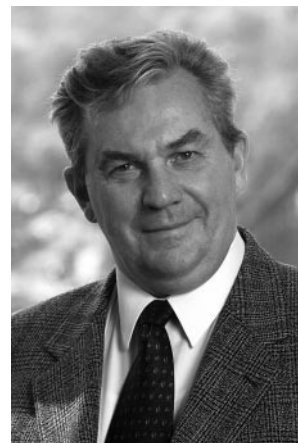

A Magyar Tudományos Akadémia új levelező tagjai

Kedves Olvasóink,

régi szokásunk, hogy az MTA új tagjait – ha csak röviden is – bemutatjuk. Reméljük, hogy a *Magyar Tudomány* néhány kérdésére adott válaszaik legalább vázlatos képet adnak róluk. Az Akadémia most megválasztott tagjai idén a következő kérdéseket kapták:

1. *Mit tart a legfontosabbnak, leghasznosabbnak kutatómunkájában, és mit tart a legérdekesebbnek? Mert e kettő nem mindig közös halmaz...*
2. *Mit vár saját magától, milyen tudományos eredményt szeretne elérni tudományos pályafutása során?*
3. *Kit tart az egyetemes tudománytörténetben példaképének – nem feltétlenül a saját tudományterületéről –, és miért éppen őt?*
4. *A tudományosság elkövetkező tíz évének eredményei közül mi izgatja leginkább a fantáziáját?*

CHIKÁN ATTILA (1944)

Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya • Szakterület: vállalat-gazdaságtan, versenyképesség, logisztika • Foglalkozás: egyetemi tanár Budapesti Corvinus Egyetem, Gazdálkodástudományi Kar, Vállalatgazdaságtan Intézet

1. Tudományos kutatómunkámban legfontosabbnak a szakmai eredményeknek az oktatásba való bevitelét tartom. Úgy vélem, a tudomány művelése nem öncélú, önfejlődése mellett igen nagy figyelmet kell fordítani arra, hogy eredményei minél gyorsabban és hatékonyabban az emberiség javát tudják szolgálni. Ennek legfőbb csatornáit pedig az oktatás különböző formái.

A kérdést más oldalról megközelítve: saját publikált tudományos eredményeim főként a gazdaság reálszférájának működésével kapcsolatosak, ennek mikro- és makrogazdasági, sőt általánosabb társadalomtudományi vonatkozásaival is foglalkoznak. Semmi eget rengetőt nem írtam, de van néhány jelentősebb hatást elért munkám a vállalati versenyképesség, a készletelmélet, a logisztika, illetve a vállalatelméletek területén. Legtöbbre talán

a *Vállalatgazdaságtan* tankönyvemet, illetve a kettős (fogyasztói és tulajdonosi) értékrementéssel foglalkozó cikkem alap gondolatát tartom, amelynek alaposabb kimunkálása igazából még hátravan. Készletezési eredményeim jobbára csak külföldön keltettek érdeklődést.

2. A folyamatos munka híve vagyok, nincsenek nagy céljaim. Örömmel dolgozom mindig új témán, ezeket az élet, meg a diákjaim érdeklődése hozza. Sokat profitálok a velük való közvetlen kapcsolatból az egyetemen és főleg a Rajk László Szakkollégiumban.

Van azért két olyan tervem, amelyeknek megvalósulása örömmel töltene el: az egyik a vállalat társadalmi szerepéről szóló összefoglaló munka terjedelmesebb cikk, esetleg kisebb monográfia formájában, a másik a készletek makrogazdasági szerepéről egyedül, illetve társszerzőkkel írt cikkek nyomán egy szintetizáló anyag készítése, szintén társszerzőkkel. Ez világviszonylatban egyedülálló anyag lenne. Érdekel még a versenyképesség és a társadalmi koordinációs mechanizmusok kapcsolata, amelyre a közelmúlt máig megoldatlan válsága számos szempontból új fényt vetett.

3. Abból a szempontból is szerencsés az életem, hogy a gazdaság- és társadalomtudomány igen sok kiemelkedő személyiséggel találkoztam, hazaiakkal és külföldiekkel egyaránt.

Közel harminc éve, hogy egy igen nagy nemzetközi konferenciára mentem be az épületbe, s az előcsarnokban több neves közgazdász ült-állt újságírókkal, tévékamerákkal körülvéve. Elmentem mellettük, s bementem egy ülésterembe, ahol egy igen fiatal előadó beszélt – az utolsó sorban pedig ott ült a Nobel-díjas Kenneth Arrow, a valaha élt legnagyobb közgazdászok egyike, s a térdén jegy-